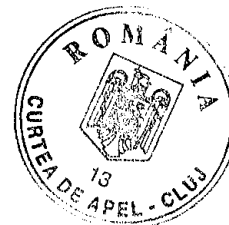

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. -----

ÎNCHEIERE
Ședința publică de la 10 Martie 2021
Completul constituit din:
PREȘEDINTE -----
Judecător -----
Judecător -----
Grefier -----

S-a luat spre examinare recursul declarat de recurent -----
împotriva sentinței civile nr. ----- din ----- pronunțată în dosarul nr. -----
---- al Tribunalul Cluj în contradictoriu cu intimata -----, având ca obiect
comunicare informații de interes public (Legea Nr.544/2001).

Compunerea completului de judecată 2 R, pentru acest termen, s-a făcut prin
participarea unui judecător aflat pe lista de permanență, conform procesului verbal existent la
dosar.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă domnul consilier juridic -----
-----, în reprezentarea intereselor recurentului, cu delegație de reprezentare la dosar iar
pentru intimată se prezintă domnul avocat -----, cu împuternicire avocațială depusă
la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită în conformitate cu dispozițiile art. 165
C.pr.civ..

Recursul este scutit de la plata taxei de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează faptul că prezenta cauză a
fost repusă pe rol pentru punerea în discuție a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Curtea pune în discuție oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu o
întrebare preliminară în sensul celor formulate prin încheierea de ședință, cu precizarea pe
care dorește să fie adusă cu privire la întrebarea ce ar trebui să fie adresată Înaltei Curți de
Casație și Justiție, în sensul de a se oferi o dezlegare dacă textul de la art. 6 din Legea nr.
544/2004, include, în termenul de persoane la care face referire, și societățile civile simple, de
natura celor reglementate la art. 1892 din C.civ..

Reprezentantul intimatului ----- arată faptul că, în ceea ce îi privește,
nu este oportun a se sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție, argumentele fiind expuse pe larg
în cuprinsul întâmpinării și a concluziilor scrise depuse la dosar.

Dorește să facă o precizare cu privire la rațiunea pentru care societatea civilă a
format cererea de informații de interes public și nu persoanele fizice. Rațiunea a fost una
simplă, este vorba de niște proiecte de voluntariat făcute în interes public, nu a acestea cu
Legea nr. 544/2004 nu a fost primul, s-au mai făcut și alte proiecte pe mediu, și au considerat
că, preluând un model utilizat în occident, este momentul ca în România, astfel de acțiuni de
voluntariat să capete contur. Așa s-a ajuns în această situație delicată.

În ceea ce îi privește consideră că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție nu este
oportună întrucât chestiunea de drept pusă în discuție nu este deloc lipsită de claritate, ea nu
are un caracter echivoc, astfel încât stabilirea semnificației textelor juridice și concluzia care
se impune în situația dată, este lesne de observat, din punctul lor de vedere, astfel că, apelarea
la autoritatea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea acestei situații este lipsită de

necesitate. Și spune acest lucru pentru că pentru stabilirea calității de titular al dreptului la acces la informații de interes public, prevăzut de art. 6, nu este necesară stabilirea situației juridice în dovedirea naturii juridice a unei societăți civile de avocați. Ori, din acest punct de vedere, art. 1892 alin. 1 C.civ., este clar și nu dă naștere niciunui dubiu. O societate civilă de avocați nu are personalitate juridică, așadar nu este subiect de drept, pe cale de consecință, toți avocații din cadrul unei societăți se manifestă ca persoane fizice, actul asocierii nechimbindu-le statutul, fiind o formă de organizare internă pentru scopurile prevăzute de lege, mărirea capacității și gestionarea eficientă a resurselor, prin urmare actul asocierii nu înlătură capacitatea persoanelor fizice de a se manifesta ca subiecte de drept distincte. Singura mențiune este cea legată de faptul că într-o asemenea construcție, fără a apărea o persoană juridică nouă, un subiect de drept distinct, aceste trei persoane fizice, în acest caz, se manifestă prin mecanismul reprezentării stabilite prin reglementarea specială în materia societăților civile de avocați. În cazul în care nu ar fi existat o asemenea reglementare, cele trei persoane fizice ar fi funcționat în baza mecanismului reprezentării convenționale. Acestea sunt motivele pentru care consideră, odată stabilit că persoanele fizice în cadrul unei societăți civile de avocați rămân în continuare persoane fizice și intră în raporturi juridice cu terții, ca atare, prin persoana desemnată în actele constitutive să reprezinte, o asemenea entitate nu are personalitate juridică. În aceste împrejurări discuția legată de aplicarea principiului specialității capacității de folosință, iarăși, din punctul lor de vedere, este clar. Spune aceasta pentru că, în situația de față, aceste reguli de drept stabilesc în mod explicit două condiții esențiale: 1. această regulă de drept, principiul specialității capacității de folosință se aplică exclusiv persoanelor juridice, în cazul de față, așa cum a fost stabilit, conform art. 1892 C.civ., asocierea a trei persoane fizice în cadrul unei societăți de avocați nu duce la naștere, la apariția unei persoane juridice, iată de ce, în esență, chestiunea de drept ar trebui să primească acest enunț: dacă principiul specialității capacității de folosință se poate aplica capacității civile a unor persoane fizice, asociate într-o formulă care nu dă naștere unui subiect de drept distinct, pe cale de consecință răspunsul este nu.

Mai mult decât atât în discuție este adusă incidența art. 206 alin. 2 C.civ., care prevede în mod explicit că se aplică, ipoteza reglementată, vizează persoanele juridice fără scop lucrativ, ori acest text nu este incident în cauză, pentru două argumente: în primul rând, așa cum au arătat, o societate civilă nu este persoană juridică, deci nu este vizată de ipoteza textului, în al doilea rând, în niciun caz nu are scop nelucrativ, prin urmare și aceasta a doua condiție vizată de art. 206 alin. 2 C.civ., este exclusă. Acest text nu ar nici un fel de aplicabilitate și de incidență la situația dată.

Așa cum au mai arătat titular al dreptului de acces la informație de interes public este orice persoană, fie fizică fie că este o persoană fizică specializată, autorizată, în orice altă formulă, dar cu păstrarea caracterului de persoană fizică, această calitate de subiect de drept, acest lucru se întâmplă și în situația de față. Faptul că există trei avocați, care în nume propriu, în această calitate, prin reprezentant, au înțeles să-și exercite acest drept, nu există nici un impediment pentru a nu recunoaște calitatea de titular a acestui drept. Actul asocierii în sine, nu modifică și nu restrânge sub nici un fel capacitatea civilă de folosință a acestor trei persoane asociate prin actul în sine al asocierii.

În ceea ce îi privește, apreciază că pentru aceste argumente răspunsul la chestiunea de drept pusă în discuție este unul neechivoc.

Un ultim argument legat de aplicarea principiului specialității capacității de folosință, arată că prima condiție fundamentală este că această regulă de drept vizează exclusiv persoanele juridice. În al doilea rând, această regulă de drept conturează capacitatea de folosință în ceea ce privește drepturile și obligațiile izvorâte din acte juridice. În cazul în care actele juridice sunt făcute cu depășirea acestor reguli, ele sunt afectate de nulitate. În cazul de față, dreptul a cărei exercitare, cele trei persoane fizice au făcut-o, este un drept de natură legală, el nu izvorăște dintr-un act juridic ca să fie supus regulii prevăzute de art. 206 C.civ., în cazul de față, fiind vorba de trei persoane fizice, într-o formulă asociată, și despre un drept de natură legală, apreciază că această regulă de drept nu este aplicabilă în cazul de față. Pe cale

de consecință, având în vedere aceste argumente, consideră că nu se impune o solicitare de dezlegare a unor chestiuni de drept, și cererea pusă în discuție trebuie tratată în consecință.

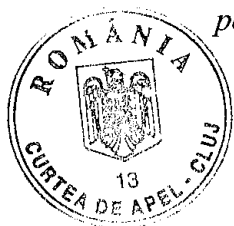
Reprezentantul recurentului arată că lasă la aprecierea instanței decizia de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

CURTEA

Deliberând asupra admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept cu privire la următoarele:

„1. Dacă art. 6 din Legea nr. 544/2001, în care este menționat termenul „persoane”, se referă și la societățile civile simple menționate la art. 1892 C.civ, respectiv societatea civilă de avocați, reglementată în condițiile legii speciale, ce nu au personalitate juridică, nefiind un subiect de drept distinct.

2. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este unul afirmativ, atunci să se arate/stabilească dacă prezintă relevanță principiul specializării capacității de folosință pentru partea ce solicită comunicarea informațiilor publice.”

constată următoarele:

I. ACTELE DE PROCEDURĂ ȘI CIRCUMSTANȚELE SPEȚEI:

Prin sentința civilă nr.----- din ----- s-au respins excepțiile invocate de către pârâtul ----- privind inadmisibilitatea cererii, lipsa calității procesuale active și excepția lipsei de interes și s-a admis cererea formulată de către reclamantă -----, pârâtul fiind obligat să comunice reclamantei informațiile solicitate prin cererile transmise la data de 04.06.2020.

În considerentele acestei hotărâri s-a reținut, în esență, că prin cererea de chemare în judecată reclamanta, ce este o societate civilă profesională de avocați, a solicitat obligarea pârâtului la comunicarea unor autorizații de securitate la incendiu pentru mai multe unități școlare din municipiul Cluj-Napoca. Pârâtul ----- prin întâmpinare, a invocat excepția lipsei calității procesuale active, respinsă de către instanța de fond în considerarea dispozițiilor art. 6 al.1 din Legea nr.544/2001, arătând că textul legal se referă la dreptul oricărei persoane de a solicita și obține de la autoritățile și instituțiile publice informații de interes public. S-a arătat că textul nu face distincție cu privire la persoana care solicită informațiile de interes public ca fiind vorba doar despre o persoană fizică.

Împotriva acestei hotărâri a formulat recurs pârâtul în care a invocat excepția lipsei capacității de folosință a reclamantei în raport de principiul specialității de folosință.

În esență, în motivarea recursului se arată că persoanele juridice cu scop nepatrimonial nu pot avea decât acele drepturi și obligații care corespund scopului lor statutar de activitate, în concordanță cu principiul specialității capacității de folosință a persoanei juridice și orice act juridic care încalcă aceste limite este lovit de nulitate absolută. Se arată că, indiferent dacă asociația de persoane urmărește un interes general sau al unei colectivități, ori, după caz, interesul său personal, nepatrimonial, aceasta trebuie să își stabilească prin statut scopul direct și obiectivele acestuia. Asociația nu poate avea decât acele drepturi și obligații care corespund scopului statutar de activitate, în concordanță cu principiul specialității capacității de folosință a persoanei juridice, actele juridice emise cu încălcarea acestui principiu fiind lovite de nulitate absolută, se susține.

Intimata a solicitat, prin întâmpinare, respingerea excepției.

În esență, cu privire la această excepție, intimata-reclamanta a arătat că societatea civilă simplă constă în asocierea dintre două sau mai multe persoane fizice și/sau juridice, printr-un contract de societate, prin care acestea se obligă să coopereze pentru desfășurarea unei anumite activități.(art.1881 al. 1 cod civil).

Această formă de asociere nu conduce la nașterea unui subiect de drept, distinct, întrucât societatea civilă simplă nu are personalitate juridică. Se susține că persoanele fizice

ce devin asociați în cadrul unei societăți civile simple își păstrează individualitatea, în calitate de subiect de drept distinct, și continuă să se manifeste ca atare, doar că vor urma regulile stabilite prin contractul de asociere încheiat pentru asigurarea unei forme mai eficiente de cooperare profesională.

Se susține că societatea civilă profesională de avocați trebuie privită din punct de vedere juridic ca o formă de cooperare profesională a unui grup de persoane fizice, persoane care își păstrează capacitatea juridică proprie în cadrul acestei asocieri, deoarece contractul de societate nu conduce la nașterea unui nou subiecte drept distinct de persoana asociaților. În același context se arată că nu se poate susține că o persoană fizică ce devine asociat între-o societate civilă simplă, fără personalitate juridică, își pierde vocația de a mai fi titularul drepturilor civile recunoscute de Constituție sau de lege, drepturi la care are vocație anterior asocierii. Admiterea contrariului, se arată, ar presupune acceptarea faptului că dobândirea calității de asociat pentru asemenea societate are drept efect o îngărădire a capacității de folosință a persoanei fizice prin actul asocierii. Se mai arată că în litigiul dedus judecății, toate cele trei persoane fizice avocați, asociați, au dorit să își exercite dreptul de acces la informații de interes public cu privire la aspectele enumerate în cererea de chemare în judecată, prin forma de asociere fără personalitate juridică, cererea de chemare în judecată formulată de către reprezentant, respectiv avocatul coordonator, fiind formulată în numele și pe seama tuturor persoanelor fizice asociate, avocați.

Se susține că, în raport cu această modalitate de acțiune a celor trei persoane fizice asociate, nu există niciun fel de interdicție sau limitare legală care să refuze asociaților persoanelor fizice acest drept subiectiv. În final se arată că toți cei trei asociați persoane fizice au capacitate de folosință neîngărădită, sunt titulare ale dreptului constituțional de acces la informații de interes public iar asigurare exercitării acestui drept prin avocatul coordonator în numele și pe seama tuturor celor trei persoane fizice asociate, în temeiul actelor constitutive ale societății civile profesionale de avocați, reprezintă o formă legală de exercitare și protejare, în justiție, a dreptului în cauză.

II.CADRUL LEGAL:

1.Norme de drept procesual relevante:

- Art. 519 c.pr.civ: „ Obiectul sesizării

Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

-Art. 520 c.pr.civ.:” Procedura de judecată

(1) Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbatere contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.

(2) Prin încheierea prevăzută la alin. (1), cauza va fi suspendată până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

(3) După înregistrarea cauzei la Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se publică pe pagina de internet a acestei instanțe.

(4) Cauzele similare, aflate pe rolul instanțelor judecătorești, pot fi suspendate până la soluționarea sesizării.

(5) Repartizarea sesizării este făcută de președintele sau, în lipsa acestuia, de unul dintre vicepreședinții Înaltei Curți de Casație și Justiție ori de persoana desemnată de aceștia.

(6)) Sesizarea se judecă de un complet format din președintele secției corespunzătoare a Înaltei Curți de Casație și Justiție sau de un judecător desemnat de acesta și 12 judecători din cadrul secției respective. Președintele secției sau, în caz de imposibilitate, judecătorul desemnat de acesta este președintele de complet și va lua măsurile necesare pentru desemnarea aleatorie a judecătorilor.”

2. Norme de drept material relevante:

-art. 31 al. 1 din Constituție: „ Dreptul la informație

(1) Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngădit.”

- Art. 6 alineat 1 din Legea nr. 544/2001:” (1) Orice persoană are dreptul să solicite și să obțină de la autoritățile și instituțiile publice, în condițiile prezentei legi, informațiile de interes public.”

- Art. 206 al.2 cod civil:”Persoanele juridice fără scop lucrativ pot avea doar acele drepturi și obligații civile care sunt necesare pentru realizarea scopului stabilit prin lege, actul de constituire sau statut.”

- Art. 6 al.2 lit.b din OG nr. 26/2000: ”b) exprimarea voinței de asociere și precizarea scopului și a obiectivelor asociației;”

- Art.1892 al.1 din Codul Civil: „, Societatea simplă nu are personalitate juridică.”

-Art. 196 din Statutul profesiei de avocat, aprobat prin Hot. nr. 64/2011: „, (1) Societatea civilă profesională este constituită din 2 sau mai mulți avocați definitivi, care contribuie în natură și/sau în numerar la constituirea unui patrimoniu de afectatiune în vederea desfășurării activității profesionale. Ceilalți avocați activează în cadrul societății civile profesionale fie în calitate de avocați colaboratori, fie în calitate de avocați salariați în cadrul profesiei.

(2) Raportul juridic civil se naște între client și societatea civilă profesională, serviciile profesionale urmând să fie îndeplinite de oricare dintre avocații desemnați de avocatul coordonator, fără a se cere opțiunea clientului, cu excepția situației în care serviciile profesionale constau în asistență și reprezentare juridică la instanțe, parchete, organe de cercetare penală sau alte autorități, când în contractul de asistență juridică se menționează numele avocatului desemnat ori acceptat de client, precum și dreptul sau interdicția de substituie a acestuia.

(3) Pentru litigiile născute din desfășurarea activității profesionale, societatea civilă profesională poate sta în judecată ca reclamant sau pârât, chiar dacă nu are personalitate juridică.”

III.ADMISIBILITATEA CERERII:

Raportat la condițiile cumulative de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, menționate la art.519 Cod Procedură Civilă, instanța constată că acestea sunt îndeplinite.

Astfel, din perspectivă procesuală, în fața primei instanțe s-a ridicat excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei, această excepție fiind reiterată și dezvoltată ca motiv de recurs de către recurentul-pârât iar intimata-reclamantă și-a exprimat punctul de vedere prin întâmpinare, în sensul respingerii excepției.

Ca urmare a respingerii excepției lipsei calității procesuale active, prima instanță a procedat, ulterior, la soluționarea pe fond a cererii de chemare în judecată, în sensul admiterii acesteia.

Rezultă, așadar, că instanța de recurs este investită a se pronunța asupra admisibilității excepției lipsei calității procesuale active, din perspectiva capacității de folosință a reclamantei, în acord cu principiul specializării.

Problema de drept arătată este nouă, în sensul că nu s-a identificat o practică judiciară substanțială, prin care să fi fost tranșată, de către instanțele de judecată. De asemenea, asupra sa nu s-a statuat și nici nu a făcut obiectul unui recurs în interesul legii, în curs de soluționare.

Analiza practicii judiciare identificate a relevat existența pe rolul Tribunalului Cluj a dosarului nr.----- în care instanța de fond a ridicat, din oficiu, excepția lipsei capacității de folosință a reclamantei în raport de principiul specialității, respingând, pe acest temei, cererea de chemare în judecată. Cauza se află în prezent în faza procesuală a recursului, pe rolul Curții de Apel Cluj.

IV. PUNCTE DE VEDERE ASUPRA PROBLEMEI DE DREPT:

1. Părțile:

Asupra problemei de drept, părțile au exprimat punctele de vedere menționate în partea introductivă a încheierii, în sensul că reclamanta s-a opus sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar pârâta a lăsat la latitudinea instanței sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

2. Instanța:

Prezenta instanță reține că principiul specializării, menționat în art. 206 alin. 2 Cod civil, limitează drepturile persoanelor juridice fără scop lucrativ doar la acele drepturi și obligații civile care sunt necesare pentru realizarea scopului stabilit prin lege, actul de constituire sau statut.

Mai apoi, art. 6 alin. 1 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public recunoaște dreptul persoanelor de a solicita și obține informații de interes public. Terminologia juridică utilizează termenul de *persoane* pentru a indica atât persoana fizică cât și persoana juridică.

Potrivit art. 6 alin. 1 din Legea nr. 544/2001, „*orice persoană are dreptul să solicite și să obțină de la autoritățile și instituțiile publice, în condițiile prezentei legi, informațiile de interes public*”.

Societatea civilă de avocați reprezintă o formă de organizare specifică profesiei de avocat, care nu beneficiază de personalitate juridică. Această formă de organizare a profesiei de avocat este prevăzută în art. 196 din Statutul profesiei de avocat aprobat prin Hotărârea nr. 64/2011 și este reglementată în acord cu dispozițiile art. 1890 și urm. din Codul civil.

Esențială în privința societății civile simple este, din perspectiva chestiunii acum analizate, lipsa personalității juridice, respectiv faptul că aceasta nu conduce la nașterea unui subiect de drept distinct.

Societatea civilă simplă are la bază și urmărește cooperarea între persoanele care se obligă reciproc să coopereze, conform contractului încheiat între ele.

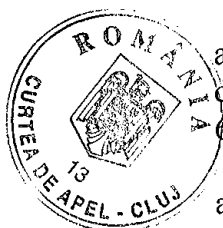
Potrivit punctului de vedere exprimat de către reclamantă, avocații membri ai societății civile profesionale își exercită, prin intermediul asocierii, dreptul la informare.

Curtea observă că art. 31 alin. 1 din Constituție, care consacră dreptul la informare, este cuprins în Capitolul II din Constituție, intitulat “Drepturile și libertățile fundamentale”, capitol care se referă la persoanele fizice.

În același timp, formele de asociere specifice profesiei de avocat au fost reglementate doar în scopul exercitării activității profesionale, respectiv de asistență juridică profesională pentru persoanele fizice sau juridice, după cum rezultă la art. 196 al. 1 și al. 3 din Statutul profesiei de avocat: „(1) Societatea civilă profesională este constituită din 2 sau mai mulți avocați definitiv, care contribuie în natură și/sau în numerar la constituirea unui patrimoniu de afecțiune în vederea desfășurării activității profesionale. ... (3) Pentru litigiile născute din desfășurarea activității profesionale, societatea civilă profesională poate sta în judecată ca reclamant sau pârât, chiar dacă nu are personalitate juridică.

Reclamanta a arătat că motivul solicitării este justificat de efectuarea unei cercetări științifice și, deci, nu se află în legătură cu activitatea profesională specifică.

În consecință, în contextul în care cererea de chemare în judecată a fost formulată de către o entitate lipsită de personalitate juridică, constituită în vederea desfășurării unei

anumite activități, ce reclamă încălcarea dreptului de acces la informații publice, recunoscut categoriei „persoanelor”, s-a apreciat că aspectele arătate se impun a fi lămurite în mecanismul permis de întrebarea preliminară, referitoare la dezlegarea unei chestiuni de drept.

Astfel, după deliberare, va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, completul pentru dezlegare a unor chestiuni de drept cu următoarele:

1. Dacă art. 6 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, în care este menționat termenul „persoane”, se referă și la societățile civile simple menționate la art. 1892 C.civ, respectiv societatea civilă de avocați, reglementată în condițiile legii speciale, care nu are personalitate juridică, nefiind un subiect de drept distinct.

2. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este unul afirmativ, solicităm a se statua dacă prezintă relevanță principiul specializării capacității de folosință pentru partea care solicită comunicarea informațiilor publice – societate civilă de avocați fără personalitate juridică.

Curtea va dispune suspendarea soluționării prezentei cauze, în temeiul art. 520 alin. 2 C.pr.civ., până la soluționarea cererii de pronunțare a unei hotărâri de dezlegare a unor chestiuni de drept.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție, completul pentru dezlegare a unor chestiuni de drept, cu următoarele:

1. Dacă art. 6 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, în care este menționat termenul „persoane”, se referă și la societățile civile simple menționate la art. 1892 C.civ, respectiv societatea civilă de avocați, reglementată în condițiile legii speciale, care nu are personalitate juridică, nefiind un subiect de drept distinct.

2. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este unul afirmativ, solicităm a se statua dacă prezintă relevanță principiul specializării capacității de folosință pentru partea care solicită comunicarea informațiilor publice – societate civilă de avocați fără personalitate juridică.

Suspendă judecarea cauzei conform dispozițiilor art. 520 alin. 2 C.pr.civ., până la soluționarea cererii de emitere a unei hotărâri de dezlegare a unor chestiuni de drept.

Pronunțată în ședința publică din 10 martie 2021.

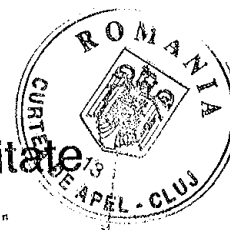
Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

Pentru conformitate
cu originalul.

Grefier,